

Billenési pont

Ballon lobog el a
korzón. Madarak pöttyözik
az álmos eget. Bent

csak annyival jobb,
mint sehol, s hogy nincs
fajtád, neved.

A félhomályba fény
lobban. Egy arcon
pihen meg pillanatra,

s míg a másodperc épp
dobban, dobban, onnan
csordul poharadba.

Egy korty. És mélyet
slukkolsz. Arcodba árnyék
horpad. Aztán odalépsz

a pulthoz. Rendelsz,
kítartson. Ne érjen
otthon a holnap.

8:37:49 pm

„az egyre fakuló színek, az esti hervadás”

Beney Zsuzsa

A leveleken még átsüt a fény.
Mintha marasztalná napodat.
A párkányon csigaház. Hallgat
benne óceán, szél. Lemezén
tűje elakadt.

A függönyök fölront vitorlák.
Mögéjük füstszalag tekereg.
A rézsút falon reprók, sárga
poszterek. Nem tudod, merre
tart szobád.

Az utcák álmosan nyújtóznak.
Alig-súly vagy a kanapén. Már
nincs napkelet, sem napnyugat.
Csak békés iránytalanság. Egy
másik féltekén.

Sehányadik ős

Mollban játszott az
évszak. Akár egy utcára
került bárzenész.

De a kerthelyiségben
még dzsessz bujkált. És
társaságok, nevetés.

Becsípett lányok
csevegtek. Meg jól öltözött,
ifjú uracskák.

Szívük úgy hitte
még akkor, “máma már
nem hasad tovább”.